

XABIER LETEREN LENENGO DISKOA

Urte asko, geiegi, igaro izan dira, euskeraz abestutako diskorik argitaratu barik; baiña azken illabete oneitan pilloka urtetan asi dira, zorionez.

Zabaldu da Xabier Leteren lenengo diskoa.

Denpora asko ez dala, bere azken liburua-ren barri emon genduan aldizkari onetan. Liburu au zabaltzen dabillen bategaz itz egin dot, eta naiko ondo saltzen dala esan deust.

Zoritarrez, gure artean ez da liburu askorik irakurten, eta gitxiago euskerazkoak bada. Leteren liburu au, liburutegietan baiño geiago, berak abestuten dauan jaialdietan saltzen dala esan deuste.

Eta zelakoa da Leteren disko barri au?

Danok ezagututen dozue Lete, Bizkaian asko abestu dau ta. Orregaitik, abeslari dan aldetik ez dot bera laudatuko*. Egia esateko, nik sarri ipinten dot etxean disko au; eta naizta ondo abestuta egon, niri geien atsegin jatana, bere poesiaren sakontasuna da, eta euskerearen pronuntziaziño parebakoa.

Lau abesti polit dakaz diskoak, eta euretariko baten itzak ipiñiko deutsuedaz emen, niri geien atsegin jatazanak. Abestiaren titulua, «Lore Gorrien Balada»; eta doiñua, «Agate Deuna» abesti ezagunarena.

Aurreratuta daukozun dirua gordeteko
BIZKAIKO AHORRU KAJA
dozu onena

Etxe nagusia: Pl. España — BILBAO
Tel. 243600.
15 sukursal Bilbaon

65 sukursal Bizkaiko erri nagusietan
Madrilleko Etxea: I. C. C. A., Alcalá, 27
Tel. 2214995

BIZKAIKO AHORRU KAJEAK

Bilbaon eta Probintzia osoan lanik zabalena egiten dau benefizentzia ta gizarte saillean, eta laguntzarik probetxugarriena emoten dau osasun kontuan.

LORE GORRIEN BALADA

Zelai ertzeko lore gorriak
neguak zapuztu* ditu.
Neskatzaren ezpain* eriak*
zeiñek laztanduko ditu?
Gure herriko baratzak* dira
lorerik gabe gelditu.

Udaberriko lili garbia,
gure lurtean eldua,
gaueko amets bat bezela*
egunsentian* galdua,
gizon dirudun baten etxean
ain gazterik usteldua.

Loreak zeñek jarri zituen
elizako aldaretan,
nagusiak ekarritako
zillarrezko* ontzietan?
Orain larrosik ez dut ikusten
Euskalerriko kaletan.

Diskoaren argitaratzailleak, Donostiko «Hegosa»koak dira; eta disko onegaz asi dira euren lanean.

Zorionak, bai Lete eta bai «Hegosa»ri. Exitu onek bultza daizala aurreruntz euren lanean.

XABIER GEREÑO

USTE IZAN

"Esku zikiñak"

RIKARDO ARREGI

Andaluciako lurralde beroetan soldadutzea egiten ari* nintzalarik, alako baten Sartre'ren «Esku zikiñak» izeneko liburua irakurri neban. Benetan interesgarria, liburu onetan irakurten dan teatroa. Benetan interesgarria, teatro onen gaia*.

Idazlea beti da bildur, bere eskuak zikintzeko. Idazlearentzat esku zikintzea zera da, txarto idaztea: edo formeari buruz itxusi idaztea, edo gaiari* buruz ekibokatuta idaztea.

Idazleak, eta gaur eguneko idazleak batez bere, ez dau eskuak zikintzeko bildurrik euki bear. Obeto esateko: bai, bildurra euki bear dau eskuak zikintzeko; baiña ezin leiskio ezelan bere, bildur orren izenean idazteari itxi. Ta zoritxarrean, ain zoritxarrean gaiñera, asko ta asko dira, ori egiten dabenak.

Gatxa ei da gaur egunean idaztea. Egia galanta da ori! Idazleak bere lanean milla tranpa aurkitzen dituala, nok ukatuko? Gatxa dala, idazteko era aproposena ta egokiena aurkitzea? Jakiña! Ta zer? Orregaitik, idazteari itxi egin bear deutsagu? Zegaitik? Gure burua aingerutzat daukagulako, ta besteak —beste gaizto orreek— kondiziño egokiak ixten ez deuskuezalako? Kontuz eta oso kontuz aitatu bear dira orrelako gauzak.

Euskal idazleak, gaur egunean, izugarrizko erresponsabilitadeta dauka. Gure idatzietan, jenteari, Erriari lan egitea eskatzen baldin*

badeutsagu, guk gure lanari itxi egingo al deutsagu? Gure adiskide askok, politikagintzan sartuta dagozanak, gizarte arazoetan lanean dabiltzanak, sarritan jokutzen dabe oker, ez baita* leenengotik bide zuzena aurkitzen. Eta orregaitik, baztertu egiten dabe euren lana? Ez. Orreen erakusbidea sakonagoa da guretzat, sintzeridade guztian egia autortzen baldin* badogu, euren eginkizuna gurea baiño askotaz be gatxagoa dalako, eta bearbada askotaz be atsegin gitxiago dakarrelako.

Ez gaitezana, ba, umeak lez mukertu*. Ez, ez da erreza, mintzamolde* egokia aurkitzea; irakurle asko zain* dagoz, gure idatzietan guk esan gura izan doguna irakurteko: egia da; baiña ori ez daitela izan guretzat, ez idazteko arrazoia. Eta eskapa moduan ez gaitezala ibilli, funtsik* bako arazoetaz eta gaitiaz* idazten.

Libertadeak, arriskua batez bere adierazoten dau, jokabide ona ez artzeko arriskua. Aukerarik ez badago, ez dago libertaderik; aukerea egiterakoan barriz, desegoki egiteko arriskua daukagu. Idazleok orduan, aukera bat egin bear dogu: libertadea aalmen utsean euki eta ez idatzi (ta orduan, jakiña, eskuak beti garbi eukiko doguz), edo libertadea jardunean euki (eta orduan beti kondiziño txarretan jardungo dogu, eta eskuak zikintzeko arriskuan egongo gara).